

Olv.: Olv.: Iz 52,13-53,12 – Zsid 4,14-16,5,7-9 – Jn 18,1-19,42
AZ ÚR SZENVEDÉSÉNEK ÜNNEPLÉSE

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentbeszéd

Isten hozta a Testvéreket!

Megállunk Urunk titka előtt, aki értünk a keresztre ment, aki a keresztre vitte az Életét. Ez a példa elég lehet ahhoz, hogy az Életet szolgáljuk. Ki az, Akinek holtában is ekkora a hatalma? Jönnek, csak jönnek az emberek, megállnak és leborulnak.

Ugyan mit tehet a XXI. század kereszttől rettegő embere?

Megállhat a kereszt tövében, leborulhat, és veheti a bátorságot, hogy a pogánnyal, a századossal kimondja: Ez valóban az Isten Fia volt! Ha imádságra is nyílik az ajka, akkor már ennyi elég: Könyörülj rajtunk Urunk!

Testvérek!

Nagypénteken meghalt a remény. Nagypénteken a reménytelenné és csalódottá vált tanítványokkal együtt mi is eltemetett reményeinkkel, csalódásainkkal állhatunk meg Krisztus előtt. A tanítványok csalódottsága, a csalódott tanítványok reménytelensége figyelmeztethet bennünket. Azt várták, megmenti az ő népüket, hogy felszabadítja őket a rómaiak hatalma alól. A nép is ezt várta. Megtapasztalták, hogy amilyen mértékben Jézus az e világ hatalmainak kezébe adta magát, olyan mértékben temethették reményüket.

Eltemetett reményeinkkel állunk itt a XXI. században, 2009-ben, nagypéntek estéjén Jézus keresztye alatt. A teljes egészség reményével szemben azt tapasztaljuk nap mint nap, hogy újra és újra a betegség áldozatává válhat az ember. A munkanélküliség világában, az új munkahelyek reménytelenségében állunk itt a kereszt alatt sok-sok elutasítás után. Túlképzett, túl fiatal, nincs elegendő tapasztalata, túl öreg. A megmentendő házasságaink reménytelenségében állunk itt a kereszt alatt. Mindent megpróbáltunk és reménytelennek tűnik a megbékélés.

A tanítványok csalódásaival találkozhatunk itt a kereszt tövében és szembesülhetünk a magunk csalódásaival.

Júdás ebben a helyzetben menti a menthetőt. Ez 30 ezüstöt jelent. Péter úgy gondolja, hogy ebben a helyzetben érdemes kardhoz nyúlni, érdemes erőszakot alkalmazni. Amikor közelében akar maradni az Úrnak, akkor elgyávul és meg is tagadja. A többiek, mindazok, akik talán azt várták Tőle, hogy megoldja életük kérdéseit, lehetőségekhez jutnak, talán karrierre is gondoltak, ebben a helyzetben mentik az életüket. Hiszen már más nincs és visszaszivárognak oda, ahonnan elindultak a Mester nyomába.

Ott van a kereszt tövében az Édesanyja, aki mint minden földi édesanya, többet várt a Fiától. Nem értette a Fiát. “ Nem tudátok, hogy Atyám házában kell lennem?” Tizenkét esztendő, amikor ezzel szembesíti az Édesanyját. Amikor keresi Őt rokonaival együtt, akkor csak egy üzenetet kap: - Ki az Én anyám és kik az Én testvéreim? Mindaz, aki teljesíti az Én mennyei Atyám akaratát. - De még itt van János is, a szeretett tanítvány, akivel kapcsolatosan a Biblia semmi többet nem említ, csak egyszerűen kitart hűségesen és ott van.

A tanítványok csalódottságával szembesülve elgondolkodhatunk azon, hogy
 mi mit várunk Jézustól? Mit jelent Ő nekünk?
 Képesek vagyunk-e az Ő útjain járni akkor, amikor megpróbáltatunk?
 Akkor, amikor megkérdőjelezzük a Vele való kapcsolatunkat?
Hozzá tartozunk mindenk ellenére?

Azt mondta valaki, hogy nagypénteken meghalt a remény. Tragikus lenne a világ helyzete, ha nagypéntekkel befejeződne minden.

Segít bennünket az, hogy ennek a keresztnek tövében ott van Mária és János. Ebben a mi kicsiny kápolnáinkban ezzel szembesülünk amikor belépünk ide: a kereszttel, Mária meg János üzenetével, hogy még ***nagypénteken sem csupán reménytelenségről van szó.***

Hiszen Jézus az utolsó pillanataiban egy reménysugárral ajándékoz meg bennünket: “Atyám, kezébe ajánlom lelkemet! Beteljesedett!” Odafordul Édesanyjához és a szeretett tanítványhoz, és egymásra bízta őket, a hit két csodálatos képviselőjét.

Mária a hit embere. “Legyen nekem a Te igéd szerint!” Ez az első válasza. A kánai menyegzőn közbenjár az emberekért. “Még nem jött el az Én óráim, Asszony.” A beteljesedés órájában erre az Asszonyra bízta a szeretett tanítványt.

A szeretett tanítvány az, aki húsvét reggelén elsőként ismeri fel a hit szemével a valóságot: “Feltámadott!” Ő az, aki pár nappal később a tó partján az idegenben felismeri Jézust: “Az Úr az!” A hit megnyilatkozásai ezek.

Testvérek! Nagypénteken a kereszt tövében ez a két hívő ember jelenti a hívek közösségét. Innen vehetjük a bátorságot: “Ahol ketten, vagy hárman összegyűlnek az Én nevemben, ott vagyok velük.” Ők azok, akik továbbviszik a rájuk bízott üzenetet és ők azok, akik folytatják a művet. Nagypénteken, amikor megállunk a kereszt előtt, akkor Mária és János hitére, küldetésére hivatkozhatunk. ***Azzal a szent meggyőződéssel tekinthetünk fel a keresztre, hogy Jézus az emberekre bízta az ő művét, az ő művének folytatását.***

A kereszt hódolata

Most, amikor egy rövidke időre mindannyian megállunk ez előtt a kereszt előtt, gondoljunk arra, hogy nagypéntek az egyház születése is. Gondoljunk arra, hogy Krisztus műve a hit műve. Fogadjuk el ezt a hatalmas megtiszteltetést, hogy tanúskodhatunk Róla azáltal, hogy folytatjuk az ő művét az idők végezetéig.

Ebben a néma csendben nem szól az orgona, a csengők hallgatnak, csak a mi szavunkat halljuk, a mi emberi szavunkat hangoztathatjuk: ***Krisztus Urunk, könyörülj rajtunk!***

Szentáldozás

Krisztus művét folytatni embernek lehetetlen. Ezt csak Krisztus segítségével lehetséges, mert ez a mű Isten és ember közös műve. Ennek megvalósításához isteni segítségre van szükségünk. Legfontosabb erőforrás az Élet Kenyere. Készüljünk erre a találkozásra.

Áldás

Mennyei Atyánk, szent Fiad halálát a te néped saját feltámadásának reményében ünnepelte. Kérünk, áradjon népedre bőséges áldásod, nyerjen bocsánatot, részesüljön vigasztalásban, szent hite növekedjék és jusson el az örök üdvösségre Krisztus, a mi Urunk által.

+ ***A M E N*** +